

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Kateřiny Mrázové, PhD., v právní věci žalobce **Z. K.**, zastoupeného JUDr. Karlem Holubem, advokátem, se sídlem v Třebíči, Nerudova 3, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem, v Jihlavě, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 30.4.2010, č.j. KUJI 33527/2010, sp.zn. ODSH 482/2010/BA, **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalovaný rozhodnutím ze dne 30.4.2010, č.j. KUJI 33527/2010, sp.zn. ODSH 482/2010/BA, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 9.3.2010, č.j. DOP/6880/2010-mikli, ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žalobce se ve dnech 21.2.2007, 17.9.2007, 14.7.2008, 16.10.2008, 3.4.2009, 29.11.2009 a 4.2.2010 dopustil celkem 7 přestupků (2x porušil zákaz vjezdu všech motorových vozidel, 3x nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a 2x překročil nejvyšší dovolenou rychlost), za které mu bylo zaznamenáno celkem 12 bodů a byla vždy uložena bloková pokuta. Na základě jednotlivých „Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení“ bylo správním orgánem 1. stupně dne 10.2.2010 oznámeno, že ke dni 4.2.2010 dosáhl

12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V námitkách proti záznamu bodů žalobce uvedl, že dne 4.2.2010 vůbec nebyl policií kontrolován a nebyla mu uložena žádná pokuta, totéž uvedl k přestupkům ze dne 3.4.2009, 17.9.2007 a 14.7.2008. Dne 25.2.2010 převzala advokátní kancelář právního zástupce žalobce oznámení ze dne 23.2.2010 o možnosti seznámení se s podklady ve věci rozhodování o námitkách současně s poučením, že po pátém pracovním dni od doručení tohoto oznámení bude v případě neodůvodněných námitek vydáno rozhodnutí. Rozhodnutí bylo vydáno dne 9.3.2010. Dne 10.3.2010 zaslal zástupce žalobce žádost o prodloužení lhůty (doručeno 11.3.2010) s tím, že v době od 22.2.2010 do 8.3.2010 byl na zahraniční dovolené. Dne 15.3.2010 se dostavil zástupce žalobce ke správnímu orgánu 1. stupně k seznámení se se spisovým materiálem a byla mu předána kopie oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4.2.2010 a hlášení o přestupku ze dne 3.4.2009. Dne 25.3.2010 bylo správnímu orgánu 1. stupně doručeno odvolání žalobce. K odvolacím námitkám žalovaný v odvolání uvedl, že za přestupky, jichž se žalobce dopustil byly žalobci správně zaznamenávány body. Řízení bylo v souladu s ustanovením § 46 zák.č.500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a v souladu s ustanovením § 118c odst.1 zák.č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), zahájeno doručením námitek a podklady pro rozhodnutí byly materiály Policie ČR. K samotným přestupkům žalovaný uvedl, že při zaznamenávání bodů je správní orgán vázán ustanovením § 123b odst.1 silničního zákona, přičemž zápis bodů provede dle přílohy č.1 silničního zákona, která nepřipouští žádné správní uvážení. Proto v rámci rozhodování o námitkách nelze přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů. Námitky k uvedeným zjištěním je nutno řešit v rámci jednotlivých řízení s příslušným správním orgánem. Namítal-li žalobce, že mu nebylo umožněno náležitě hájit jeho práva, zejména navrhopvat důkazy a činit návrhy, uvedl žalovaný, že při doručování oznámení o možnosti seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim postupoval dle ustanovení § 20 odst.6 a § 21 správního řádu. O skutečnosti, že zástupce žalobce byl v době od 22.2.2010 do 8.3.2010 na dovolené (jak vyplývá ze žádosti o prodloužení lhůty doručené 11.3.2010), správní orgán 1. stupně nevěděl, neboť rozhodnutí ze dne 9.3.2010 bylo tentýž den vypraveno (doručeno 13.3.2010). Právní úprava zmeškání je dána ustanovením § 41 odst.2 správního řádu, podle citovaného ustanovení však nebylo možno postupovat, neboť tomu brání ustanovení § 21 odst.3 správního řádu, podle něhož právnická osoba nemůže žádat o prominutí zmeškání úkonu s poukazem na to, že se na uvedené adrese jejího sídla nikdo nezdržuje. K námitce, že se žalobce přestupku dne 4.2.2010 nedopustil, ale jeho bratr, který neměl u sebe osobní doklady, přičemž blokovou pokutu zaplatil za to, že u sebe neměl doklady a nikoliv za to, že nebyl při jízdě připoután, žalovaný uvedl, že mu nepřísluší v rámci rozhodování o námitkách přezkoumávat pravomocná rozhodnutí zaslaná mu k zapsání bodů za spáchané dopravní přestupky. Aby žalobci mohly být správním orgánem odečteny body za některý ze spáchaných přestupků, musela by být splněna podmínka ustanovení § 123e odst.2 silničního zákona, což v daném případě naplněno nebylo.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, neboť byl krácen na právu vyjádřit v řízení své stanovisko a před vydáním rozhodnutím se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, nebyla dodržena zásada legality ve správním řízení podle ustanovení § 2 odst.1 správního řádu a nebyly zjištěny všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost podle ustanovení § 50 odst.3 správního řádu, bylo porušeno i ustanovení § 52 správního řádu. Žalobce uvedl, že správní orgán musí ve vyznění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí uvést místo a dobu, po kterou se mohou účastníci s podklady pro rozhodnutí seznámit, přičemž tato lhůta musí být přiměřená a

dostatečná. Správní orgán však ve svém vyrozumění ze dne 23.2.2010 neuvedl místo, kde je možno se s podklady seznámit a lhůtu stanovil nepřiměřeně krátkou. Lhůta přitom musí být stanovena tak, aby účastník řízení měl možnost reálně svoje právo využít. Správní orgán 1. stupně vůbec nereagoval na žádost právního zástupce žalobce, aby žalobci byla prodloužena lhůta pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Přestože žalobce v rámci odvolání žádal o přerušení řízení do doby než bude rozhodnuto o jeho návrzích na obnovu řízení a na přezkumné řízení, neboť se jedná o jediné prostředky ochrany, které mohl použít k tomu, aby prokázal nesprávnost záznamu o údajném přestupku ze dne 4.2.2010, správní orgán tento návrh v rámci autoremedery zcela ignoroval. Ačkoliv žalovaný správně uvádí, že správnímu orgánu 1. stupně nepřísluší přezkoumávat pravomocná rozhodnutí za dopravní přestupky, také on ignoroval návrh žalobce na přerušení řízení. Znemožnil tak náležité zjištění stavu věci o tom, zda záznam ohledně údajného přestupku ze dne 4.2.2010 je správný či nikoliv. Správní orgány při rozhodování postupovaly zcela formalisticky, aniž by přihlédly ke všem specifickým okolnostem projednávané věci (žalobce je profesionální řidič).

Žalovaný se k žalobě vyjádřil obsahově shodně s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí.

Před tím, než se Krajský soud v Brně začal zabývat důvodností žaloby, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl přitom k názoru, že žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 68 a § 70 s. ř. s.).

V souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ustanovení § 51 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamům bodů, které byly provedeny na základě oznámení Policie ČR.

Právní úprava bodového hodnocení je obsažena v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu).

Dle § 123a zákona o silničním provozu bodovým hodnocením se zajišťuje sledování opakovaného páčání přestupků nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla nebo že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

Dle § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, sankce za jednání vojáka označené za

přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno: a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení; b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku; c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.

Dle § 123e odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Dle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu podá-li řidič námitky proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

System bodového hodnocení řidičů byl do zákona o silničním provozu zaveden zákonem č. 411/2005 Sb. Smysl a účel zavedení tohoto institutu do českého právního řádu lze vysledovat z Důvodové zprávy k tomuto zákonu, dostupné z www.psp.cz, z níž se podává, že „*bodový systém obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné” body do určité výše (...). Tyto body nejsou sankcí za přestupek nebo trestem za trestný čin, jsou pouze administrativním opatřením ohodnocujícím nebezpečnost spáchaného přestupku nebo trestného činu a registrujícím jeho spáchání. (...) Účelem systému je zejména postihovat recidivu páčání přestupků proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. (...) Dostatečný preventivní účinek má pouze hrozba ztráty řidičského oprávnění. Bodový systém pak představuje administrativní postup, kterým se hodnotí závažnost spáchaných přestupků, a který v tento důsledek může vyústit. Na druhou stranu ale dává řidiči kdykoli před tím, než tento krajní důsledek nastane, možnost změnou*

svého chování pozitivně ovlivnit své postavení a hrozbu ztráty řidičského oprávnění svým aktivním postojem odvrátit.“ Tento institut tak má přispět k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, neboť možnost pozbytí řidičského oprávnění působí na řidiče preventivně nápravně, a to zejména hrozbou dosažení dvanácti bodů. Bodovým hodnocením dochází k průběžnému sledování kázně toho kterého řidiče, přičemž důsledkem jeho opakovaného porušování předpisů o provozu na pozemních komunikacích, za které mu jsou ukládány sankce v přestupkovém řízení či tresty v trestním řízení, může být právě pozbytí řidičského oprávnění v případě dosažení dvanácti bodů (podrobněji k tomu srov. např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č.j. 2 As 19/2009 – 93, přístupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury správních soudů ke shora označeným ustanovením jednoznačně vyplývá (k tomu srov. zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009-78, či rozsudek téhož soudu ze dne 3. 3. 2010, č.j. 52 Ca 39/2009-25), že správní orgán ve správním řízení, v němž bylo žalované rozhodnutí vydáno, zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123 zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudů ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženém bodovému hodnocení jednání.

Žalobce v žalobě mimo jiné uvedl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný pochybili, pokud nepřerušili řízení do doby, než bude rozhodnuto o návrzích žalobce na obnovu řízení a na přezkumné řízení, jimiž chtěl prokázat nezákonnost záznamu o údajném přestupku ze dne 4.2.2010. Nezabývali se tudíž okolností, která byla způsobilá svědčit ve prospěch žalobce, čímž porušili ustanovení § 50 odst.3 a § 52 správního řádu.

Jak již bylo výše uvedeno, z judikatury správních soudů jednoznačně vyplývá, že žalovaný, ani prvoinstanční orgán nemohly v řízení podle § 123a silničního zákona a následně přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). Jedinou okolností relevantní pro záznam bodů tedy byla a je existence pravomocných rozhodnutí o jednáních zařazených do bodového hodnocení. Tyto rozhodnutí přitom doposud nebyly, jak vyplývá ze správního spisu, ostatně to žalobce ani netvrdí, zrušeny příslušným orgánem, a je tak třeba na ně v souladu se zásadou presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci nahlížet jako na správné a zákonné. Skutečnost, že žalobce podal návrh na obnovu řízení, popř. přezkumné řízení v přestupkových věcech, nic nemění na faktu, že žalobci byly za pravomocně uložené přestupky v blokovém řízení odebrány příslušné body v bodovém hodnocení. Dosáhl-li by žalobce mimořádnými opravnými prostředky zvratu v pravomocně uložených rozhodnutích, nic by mu nebránilo, aby se stejnou cestou domáhal zrušení rozhodnutí, které je napadeno žalobou. Správní orgány nemohly přihlížet k okolnosti, která doposud nenastala, nemohlo tudíž dojít k porušení ustanovení § 50 odst.3 a § 52 správního řádu. Z těchto důvodů neshledává soud tuto námitku žalobce za důvodnou.

V další žalobní námitce žalobce uvedl, že v oznámení ze dne 23.2.2010 správní orgán 1. stupně neuvedl místo, kde je možno se s podklady pro rozhodnutí seznámit a lhůtu pro seznámení se s podklady stanovil nepřiměřeně krátkou. V předmětném oznámení o možnosti seznámení se s podklady ve věci rozhodování o námitkách ze dne 23.2.2010, které bylo adresováno právnímu zástupci žalobce (doručeno advokátní kanceláři dne 25.2.2010), správní orgán 1. stupně žalobci sdělil, že na podkladě námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, správní orgán po pátém pracovním dnu od doručení tohoto oznámení vydá v případě neodůvodněných námitek rozhodnutí. Do této doby lze činit návrhy, vyjadřovat svá stanoviska nebo se vyjadřovat k podkladům rozhodnutí o námitkách, a to v souladu s ustanovením § 36 odst.3 správního řádu. Z uvedeného vyplývá, že v citovaném „oznámení“ sice skutečně není uvedeno, kde je možno se s podklady pro rozhodnutí seznámit, nicméně je zřejmé, že kdo předmětné „oznámení“ zaslal, a to Městský úřad Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem ve Velkém Meziříčí, Radnická 29/1. Z hlavičky předmětného „oznámení“ je rovněž zřejmé telefonní číslo úřadu a fax. Není tedy pochyb o tom, kde bylo možno do podkladových materiálů nahlédnout a kam případně podávat návrhy, ostatně námitky žalobce správně tomuto úřadu rovněž adresoval. Pokud pak jde o lhůtu 5 pracovních dnů, nelze souhlasit se žalobcem, že byla stanovena nepřiměřeně krátká. Podklady správního orgánu 1. stupně nebyly nikterak obsáhlé a rozhodně nebylo třeba poskytovat delší lhůtu pro seznámení se s podklady a pro případnou reakci žalobce. A to tím spíše, že žalobce byl zastoupen advokátem, v jehož silách by mělo být včas reagovat na správním orgánem stanovené lhůty. Soud tedy neshledal námitkou za důvodnou.

V poslední námitce žalobce uvedl, že správní orgán 1. stupně nereagoval na žádost právního zástupce žalobce, aby byla prodloužena lhůta pro seznámení se s podklady pro rozhodnutí. Ze spisového materiálu žalovaného vyplývá, že správní orgán 1. stupně vydal rozhodnutí ve věci záznamu o počtu řidičem dosažených bodů v bodovém hodnocení dne 9.3.2010 (doručeno 13.3.2010). Téhož dne, 9.3.2010, právní zástupce žalobce, vzhledem k tomu, že byl v době od 22.2.2010 do 8.3.2010 na zahraniční dovolené, požádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato žádost byla správnímu orgánu 1. stupně doručena dne 11.3.2010, tedy poté, co již správní orgán 1. stupně ve věci rozhodl a rozhodnutí vypravil. Z doručanky založené ve spise je zřejmé, že rozhodnutí bylo vypraveno dne 9.3.2010 a 10.3.2010 uloženo na poště k vyzvednutí. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán 1. stupně na žádost žalobce reagovat nemohl, neboť ve věci již bylo vydáno rozhodnutí. Jak ostatně vyplývá z úředního záznamu ze dne 15.3.2010, zástupce žalobce telefonicky hovořil s úřednicí správního orgánu 1. stupně, která ho o skutečnosti, že žádost o prodloužení lhůty byla doručena v době, kdy již bylo ve věci rozhodnuto, a že tedy jedinou možností je reagovat na toto rozhodnutí, informovala. Krajský soud v Brně proto neshledal ani tuto námitku za důvodnou.

S ohledem na výše uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci žalobce úspěšný ve věci nebyl a právo na náhradu nákladů řízení by proto bylo možno přiznat žalovanému. Jelikož však nebylo zjištěno, že by žalovanému v souvislosti s tímto řízením nějaké náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti vznikly, rozhodl soud tak, že právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ustanovení § 102 a násl. soudního řádu správního) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 soudního řádu správního).

V Brně dne 19.10.2011

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu